

Kari Baglien

B-6

Vi røiste på seilskute å den skuta mitte Ria. Å da
huksa e så gått e va så frisk, å e kåkka får oss sjølve å får mange
andre. E fekk kåkke i kjøkene åt bestyrerom, ingen annen fekk kãm-
må dær. (Hvorfor fikk du det?) Får de ~~xxxxxxx~~ e va å frisk
å kunn kømmå runt å jøra meir ell mange ~~xxxxx~~. (Var ikke de andre
friske da?) Døm va sjøsjuke. Døm låg. (Men det gjorde ikke du?)
Wæi, itte ein dag. (Hvor lenge på reise?) Ni uker. (Men da di
kãm fram?) Da vi kãm fram, så kãm vi te onkeln vår, ~~xxxxxxx~~ i
Kon Valli, å der va o mor å n far, å så sisjni, vi va tre, e ha
to søst, å me ha døm fått en plass te oppå rygga, oppå sørrygga
E arbeidde dær e år å et halt, kanskje lite meir. Å, E kåkka, stelte
mata. E kunne stelt kuån, men e kunne itte veit du. Å så hadde
je å kjerringa, kjerringa stelte kuån, så hadde vi ver sin råk. Vi
spann æi snelle me vekt om dagen hår åss, vi skul veva.